

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Kulturudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. december 2014
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Thomas Jørn Rasmussen
Sagsnr.: 2014-0032-1549
Dok.: 1336862

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7 (Alm. del), som Folketingets Kulturudvalg har stillet til justitsministeren den 9. oktober 2014.

Mette Frederiksen

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 (Alm. del) fra Folketingets Kulturudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan privatliv og »private forhold« jf. straffelovens § 264 fortolkes og defineres ud fra nuværende praksis, og om ministeren mener, at bestemmelserne i sin nuværende udformning sikrer en tilstrækkelig beskyttelse af privatlivets fred?”

Svar:

1. Justitsministeriet kan indledningsvis oplyse, at straffelovens § 264 angår ulovlig indtrængen, mens straffelovens § 264 d har følgende ordlyd:

”§ 264 d. Med bøde eller fængsel indtil 6 måneder straffes den, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Bestemmelsen finder også anvendelse, hvor meddelelsen eller billedet vedrører en afdød person.”

Justitsministeriet forudsætter, at der med spørgsmålet sigtes til, hvordan ordene ”private forhold” i straffelovens § 264 d fortolkes i nyere retspraksis, og om ministeren mener, at bestemmelsen i sin nuværende udformning sikrer en tilstrækkelig beskyttelse af privatlivets fred.

Jeg kan i den anledning oplyse, at de gældende rammer for beskyttelsen af privatlivet, herunder straffelovens § 264 d, efter min opfattelse på en hensigtsmæssig og i forhold til ytringsfriheden afbalanceret måde sikrer den fornødne beskyttelse af private forhold og privatlivets fred.

Justitsministeriet kan herom i øvrigt oplyse følgende:

2. Om domstolenes fortolkning af straffelovens § 264 d henvises der til Justitsministeriets besvarelse af 5. september 2014 af spørgsmål nr. 238 (Alm. del) fra Folketingets Kulturudvalg (2013-14), som indeholder en gennemgang af trykt praksis om strafniveaue ved mediers overtrædelse af straffelovens § 264 d fra 1990’erne og frem fra tidsskrifterne Ugeskrift for Retsvæsen, Tidsskrift for Kriminalret og Forsikrings- og Erstatningsretlig Domssamling.

3. Om den nærmere fortolkning af, hvad der efter straffelovens § 264 d er omfattet af privatlivet og dermed er strafbart uberettiget at videregive, kan Justitsministeriet henvise til Højesterets dom 10. juni 2010, der er gengivet

i Ugeskrift for Retsvæsen 2010, side 2448 ff. I sagen havde en studievært anlagt sag mod en chefredaktør for et ugeblad for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 264 d ved i ugebladet at have vist billeder af studieværten, der topløs og i gravid tilstand badede på en offentlig, men næsten mennesketom strand. Højesteret anfører i dommen bl.a. følgende:

”Privatliv omfatter ikke kun, hvad der foregår i den egentlige privatsfære fri for offentlig iagttagelse, men i et vist omfang også hvad en person foretager sig uden for sit hjem i ordinære hverdagssituationer. Beskyttelsen af privatlivets fred og retten til eget billede er i dansk ret baseret på almindelige retsgrundsætninger og enkelte lovregler. Der kan således efter almindelige retsgrundsætninger nedlægges forbud mod retsstridige krænkelse af privatlivets fred og retten til eget billede, der kan kræves godtgørelse for tort efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 26 om retsstridig krænkelse af en andens frihed, fred, ære eller person, og der er for de groveste krænkelse et strafretligt værn i bl.a. straffelovens § 264 a og § 264 d.

[...]

Om pressen kan gengive et billede af en person eller oplysninger om dennes privatliv uden samtykke, beror på en afvejning af hensynet til den enkelte over for hensynet til den samfundsmæssige interesse i offentliggørelse. Ved afgørelsen af, hvilken vægt der skal tillægges hensynet til ytrings- og pressefrihed, spiller det en rolle, om offentliggørelse sker som led i en behandling af samfundsmæssige relevante spørgsmål. Særligt om personer, der er kendte i offentligheden, spiller det en rolle, om offentliggørelse angår forhold, der er relevante i forhold til det, som vedkommende er kendt for.”

Som Højesteret anfører, er beskyttelsen af privatlivets fred baseret på almindelige retsgrundsætninger og enkelte lovregler, og en retsstridig krænkelse af privatlivets fred kan mødes med flere retsmidler. Det mest indgribende af de retsmidler, der nævnes i Højesterets bemærkninger, er straf. Straf for en krænkelse af privatlivets fred efter straffelovens § 264 d er således også, sammenholdt med adgangen til de andre retsmidler, begrænset til de groveste tilfælde.

Den sene besvarelse beklages.